การรับรู้ของนักศึกษาภาคพิเศษที่จะสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2570 ต่อการนำนโยบายดิจิทัลทรานสคริปต์ไปปฏิบัติของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

Perceptions of Special-Program Students Expected to Graduate in Academic Year 2027 toward the Implementation of the Digital Transcript Policy at Dhonburi Rajabhat University

ภูดิศ ทำนาเมือง[1]

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รักพงษ์ แสนศรี[2]

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงคุณภาพนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาการรับรู้ของนักศึกษาภาคพิเศษมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ที่จะสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2570 ต่อการนำนโยบายดิจิทัลทรานสคริปต์ไปปฏิบัติใน 4 ด้าน ได้แก่ การสื่อสาร ทรัพยากร ทัศนคติของผู้ปฏิบัติ และโครงสร้างระบบราชการ (2) ศึกษามุมมองโดยรวมต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ และ (3) เสนอแนวทางพัฒนาการนำนโยบายไปปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เก็บข้อมูลด้วยการสนทนากลุ่ม 1 ครั้ง เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2569 กับผู้ให้ข้อมูลหลัก 13 คน ได้แก่ นักศึกษาภาคพิเศษ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต วิชาเอกการจัดการโลจิสติกส์ 12 คน และเจ้าหน้าที่สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน 1 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์แก่นสาระ (Thematic Analysis) โดยใช้แนวคิดการนำนโยบายไปปฏิบัติของ Edwards III (1980) เป็นกรอบชี้นำ และวิเคราะห์เอกสารนโยบาย 4 ฉบับตามมิติมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายของ Van Meter และ Van Horn (1975)

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาผู้ร่วมสนทนายังไม่เคยใช้ระบบ ผลที่พบจึงเป็นการรับรู้ก่อนการใช้งาน ด้านการสื่อสาร นักศึกษารับรู้ระบบจากช่องทางไม่เป็นทางการ เช่น TikTok เพื่อน และอาจารย์ที่ปรึกษา และเห็นว่าการสื่อสารเป็นครั้งคราว ไม่พอให้ทราบขั้นตอนจริง ทั้งที่เว็บไซต์มีคู่มืออยู่แล้ว ด้านทรัพยากร เห็นว่าบุคลากรพร้อมและระบบออนไลน์สะดวก แต่ไม่มั่นใจความเสถียรเพราะทราบว่าระบบเคยปิดปรับปรุง ด้านทัศนคติของผู้ปฏิบัติ เห็นว่าเจ้าหน้าที่เต็มใจให้บริการ แต่ยังไม่เห็นการผลักดันระบบเป็นพิเศษ ด้านโครงสร้างระบบราชการ เห็นว่าขั้นตอนไม่ยุ่งยากแต่ไม่ทราบรายละเอียด ส่วนเจ้าหน้าที่ระบุอุปสรรคภายใน คือ ระเบียบรูปถ่ายและการรอ

ลงนามอนุมัติ ในภาพรวม ผู้ร่วมสนทนาเห็นว่านโยบายมีประโยชน์ต่อผู้ที่ทำงานประจำ แต่การนำไปปฏิบัติยังไม่เต็มประสิทธิภาพ ผลการวิเคราะห์เอกสารพบว่า นโยบายมีวัตถุประสงค์ ฐานกฎหมาย และมาตรฐานข้อมูลชัดเจน แต่ไม่ระบุระยะเวลารวมของกระบวนการ ตัวชี้วัดการรับรู้ของผู้ใช้ หรือแนวทางสื่อสารถึงนักศึกษาที่ยังไม่สำเร็จการศึกษา ข้อเสนอแนะจัดได้ 4 กลุ่ม คือ การสื่อสารเชิงรุก การเพิ่มฟังก์ชันและบำรุงรักษาระบบ การเพิ่มความน่าเชื่อถือของเอกสาร และการลดภาระขั้นตอนภายใน

คำสำคัญ: การนำนโยบายไปปฏิบัติ, ดิจิทัลทรานสคริปต์, การรับรู้, นักศึกษาภาคพิเศษ, รัฐบาลดิจิทัล

Abstract

This qualitative study aimed (1) to examine the perceptions of special-program students at Dhonburi Rajabhat University expected to graduate in academic year 2027 (B.E. 2570) toward the implementation of the Digital Transcript policy in four dimensions: communication, resources, disposition of implementers, and bureaucratic structure; (2) to examine their overall views on the implementation; and (3) to propose guidelines for improving it. Data were collected through one focus group discussion on 4 October 2026 (B.E. 2569) with 13 key informants: 12 special-program students in the Bachelor of Business Administration program in Logistics Management and one officer of the Office of Academic Promotion and Registration. Data were analyzed using thematic analysis, with Edwards III's (1980) policy implementation concepts as sensitizing concepts. Four policy documents were also analyzed using the standards and objectives dimension of Van Meter and Van Horn (1975).

The student participants had not yet used the system, so the findings reflect pre-use perceptions. Regarding communication, students learned about the system mainly through informal channels such as TikTok, friends, and advisors, and viewed communication as occasional and insufficient for learning the actual steps, although a user manual was available online. Regarding resources, students considered the

staff ready and the online system convenient, but were uncertain about its stability because it had been closed for maintenance. Regarding disposition, students saw staff as willing to serve but saw no particular effort to promote the system. Regarding bureaucratic structure, students found the procedure uncomplicated but did not know its details, while the officer identified two internal obstacles: the graduation-photograph requirement and waiting for signatory approval. Overall, participants considered the policy beneficial but its implementation not yet fully effective. Document analysis showed clear objectives, legal basis, and data standards, but no stated overall processing time, user-perception indicators, or communication guidelines for students who have not yet graduated. Recommendations fell into four areas: proactive communication, additional system functions and maintenance, enhanced document credibility, and reduced internal procedural burdens.

Keywords: policy implementation, digital transcript, perception, special-program students, digital government

บทนำ

การเปลี่ยนผ่านทางดิจิทัล (Digital Transformation) ผลักดันให้ภาครัฐไทยกำหนดนโยบายรัฐบาลดิจิทัลเป็นยุทธศาสตร์ยกระดับการบริหารราชการและการให้บริการประชาชน ในระดับอุดมศึกษา กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ร่วมกับสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) [สพร.] และสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ [ETDA] ผลักดันโครงการ Digital Transcript เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นิสิตนักศึกษา ลดต้นทุนและภาระงานตรวจสอบเอกสาร และลดค่าใช้จ่ายการออกเอกสารกระดาษ (สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล [สพร.], 2567) เอกสารดังกล่าวมีผลทางกฎหมายเทียบเท่าต้นฉบับด้วยการลงลายมือชื่อดิจิทัล และใช้มาตรฐานข้อความอิเล็กทรอนิกส์สำหรับใบประมวลผลการศึกษา (ขมธอ. 25-2563) เพื่อให้สถาบันแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันได้ (สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ [ETDA], 2563)

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีออกประกาศเรื่องการออกหลักฐานแสดงผลการศึกษารูปแบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์เมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2566 (มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 2566) และเปิดให้บริการระบบอย่างเป็นทางการตั้งแต่เดือนมกราคม 2569 ข้อมูลจากระบบฐานข้อมูลหลักของมหาวิทยาลัยระบุว่าใน 5 เดือนแรกมีผู้ยื่นคำร้องรวม 20 ราย (มกราคม 2 ราย กุมภาพันธ์ 3 ราย มีนาคม 3 ราย เมษายน 5 ราย และพฤษภาคม 7 ราย) ก่อนระบบจะปิดปรับปรุงตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2569 ผู้ยื่นทั้งหมดเป็นผู้สำเร็จการศึกษาแล้ว และข้อมูลไม่มีตัวหาร จึงไม่อาจสรุปว่ามากหรือน้อย แต่เป็นบริบทที่นำไปสู่คำถามว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับหน่วยงานดำเนินไปอย่างไร

ในทางรัฐประศาสนศาสตร์ นโยบายที่กำหนดชัดเจนจากส่วนกลางยังต้องอาศัยเงื่อนไขในระดับหน่วยงานผู้ปฏิบัติ ทั้งการสื่อสาร ทรัพยากร ทัศนคติของผู้ปฏิบัติ และโครงสร้างระบบราชการ (Edwards, 1980) นักศึกษาภาคพิเศษซึ่งส่วนใหญ่ทำงานประจำและเรียนเฉพาะวันอาทิตย์เป็นกลุ่มที่จะได้ประโยชน์สูงจากระบบนี้ เพราะลดข้อจำกัดด้านเวลาและการเดินทางมาติดต่อในเวลาราชการ อย่างไรก็ตาม จากงานวิจัยที่ผู้วิจัยทบทวน 16 เรื่อง ไม่พบงานที่ศึกษานโยบายดิจิทัลทรานสคริปต์ในสถาบันอุดมศึกษาไทยโดยตรง และงานส่วนใหญ่เก็บข้อมูลจากผู้บริหารหรือบุคลากรผู้ปฏิบัติ มากกว่าผู้รับบริการ บทความนี้จึงศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติผ่านมุมมองของนักศึกษาที่กำลังจะเป็นผู้ใช้ระบบ ควบคู่กับการวิเคราะห์เอกสารนโยบาย เนื่องจากไม่ได้สัมภาษณ์ผู้กำหนดนโยบายโดยตรง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสถานการณ์การรับรู้ของนักศึกษาภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ที่จะสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2570 ต่อกระบวนการนำนโยบายดิจิทัลทรานสคริปต์ไปปฏิบัติของมหาวิทยาลัย ทั้งในด้านการสื่อสาร ทรัพยากร ทัศนคติของผู้ปฏิบัติ และโครงสร้างระบบราชการ

2. เพื่อศึกษามุมมองโดยรวมของนักศึกษาภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ที่จะสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2570 ที่มีต่อการนำนโยบายดิจิทัลทรานสคริปต์ไปปฏิบัติของมหาวิทยาลัย

3. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมการนำนโยบายดิจิทัลทรานสคริปต์ไปปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

เนื่องจากเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพภายใต้กระบวนทัศน์ตีความนิยม งานนี้จึงไม่ตั้งสมมติฐานเชิงสถิติ และใช้ปัจจัยของ Edwards III (1980) เป็นแนวคิดนำทาง (Sensitizing Concepts) ไม่ใช่ตัวแปรสำหรับทดสอบ

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดการรับรู้

การรับรู้เป็นกระบวนการที่บุคคลตีความสิ่งที่สัมผัสโดยอาศัยประสบการณ์ การเรียนรู้ ทัศนคติ และค่านิยม และส่งผลต่อพฤติกรรมที่ตามมา (ธัญวรรณ เกิดดอนทราย, 2566, หน้า 132) ปัจจัยที่ทำหน้าที่เป็นตัวกรอง ได้แก่ แรงจูงใจ ประสบการณ์เดิม กรอบอ้างอิง และสภาพแวดล้อม ทำให้ผู้รับสารตีความสารเดียวกันต่างกัน (ประภาศรี เธียรธุมา และคณะ, 2565) งานนี้จึงมองการรับรู้ของนักศึกษาเป็นผลของปฏิสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลที่มหาวิทยาลัยสื่อสารกับบริบทเฉพาะตัวของผู้รับบริการ ซึ่งเหมาะกับการศึกษาเชิงคุณภาพ

แนวคิดการนำนโยบายไปปฏิบัติ

Edwards (1980) เสนอปัจจัย 4 ประการที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ได้แก่ (1) การสื่อสาร ซึ่งต้องชัดเจน สม่ำเสมอ และถูกต้อง (2) ทรัพยากร ครอบคลุมบุคลากร งบประมาณ ข้อมูล และอำนาจหน้าที่ (3) ทัศนคติของผู้ปฏิบัติ คือความเต็มใจและแรงจูงใจของเจ้าหน้าที่ และ (4) โครงสร้างระบบราชการ คือระเบียบปฏิบัติงานมาตรฐานและการกระจายความรับผิดชอบ ปัจจัยทั้งสี่เน้นด้านผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ผู้วิจัยจึงใช้ตัวแปรมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายจากกรอบ 6 ตัวแปรของ Van Meter และ Van Horn (1975) เป็นเลนส์วิเคราะห์ตัวเอกสารนโยบายเสริม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยทบทวนงาน 16 เรื่อง (ไทย 14 เรื่อง ต่างประเทศ 2 เรื่อง) เมื่อจัดกลุ่มตามปัจจัยของ Edwards พบประเด็นทรัพยากรมากที่สุด (15 เรื่อง) รองลงมาคือทัศนคติและภาวะผู้นำ (13 เรื่อง) โครงสร้างและกระบวนการทำงาน (12 เรื่อง) และการสื่อสาร (6 เรื่อง) ตารางที่ 1 สรุปงานเชิงประจักษ์ที่บทความนี้ใช้ในการอภิปรายผล

ตารางที่ 1 สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัย (ปี)	วัตถุประสงค์	ผู้ให้ข้อมูล/กลุ่มตัวอย่าง	วิธีวิจัยและเครื่องมือ	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลการวิจัยสำคัญ	ข้อจำกัด	ความเกี่ยวข้องกับงานนี้
ภฤศวินท์ ชยาภิวัฒน์ (2564)	ศึกษาปัญหาการนำนโยบายระบบราชการ 4.0 ไปปฏิบัติใน 3 เทศบาลชายแดนภาคใต้	ผู้บริหาร 3 คน บุคลากร 23 คน	เชิงคุณภาพ: สัมภาษณ์เชิงลึก สนทนากลุ่ม (กรอบวรเดช จันทรศร)	การวิเคราะห์อุปนัย	ขาดบุคลากรบุคลากรขาดความเข้าใจนโยบาย งบประมาณไม่พอ	ผู้เขียนไม่ระบุ; มุมมองฝ่ายผู้ปฏิบัติเท่านั้น	การสื่อสารและทรัพยากร
บูรณจิตร แก้วศรีมล (2566)	ศึกษาประสิทธิผลการให้บริการภายใต้แนวคิดรัฐบาลดิจิทัลของสำนักงานเขต กทม.	ผู้รับบริการ 400 คน ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 14 คน	ผสานวิธี: แบบสอบถาม สัมภาษณ์	สถิติเชิงพรรณนา ถดถอยพหุคูณ วิเคราะห์เนื้อหา	ประสิทธิผลระดับสูง แต่ช่องทางประชาสัมพันธ์จำกัด เจ้าหน้าที่บางส่วนมองงานดิจิทัลเป็นภาระ	ค่าสัมประสิทธิ์ในตารางไม่สอดคล้องกับสมการ จึงใช้เชิงทิศทาง	มีผู้รับบริการเป็นผู้ให้ข้อมูล ครบ 4 ปัจจัย
เอมอร เสือจร และคณะ (2567)	ศึกษารูปแบบปัญหา และแนวทางการนำ	ผู้ให้ข้อมูลหลัก 5 คน	เชิงคุณภาพ: สัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง	วิเคราะห์เนื้อหา	ดิจิทัลช่วยให้สะดวก รวดเร็ว ประหยัด แต่ติด	ผู้ให้ข้อมูล 5 คน ในกองเดียว	โครงสร้างและกฎระเบียบ

	นวัตกรรมดิจิทัล มาใช้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น				กฎระเบียบและการปิดกั้นข้อมูล		
ศริลินทิพย์ สระสิทธิ์ และคณะ (2567)	ศึกษาการปรับเปลี่ยนองค์การสู่ Digital 4.0 อบจ. พิษณุโลก	บุคลากร 290 คน สนทนากลุ่ม 10 คน	ผสานวิธี: แบบสอบถาม สนทนากลุ่ม	สถิติเชิงพรรณนา และอนุมาน	สภาพการปรับเปลี่ยนระดับมากที่สุด (4.61) แรงจูงใจบุคลากรสูงสุด (4.60)	มุมมองบุคลากรภายในหน่วยงานเดียว	ทรัพยากรและทัศนคติ
สมศักดิ์ ศรีสันติสุข และคณะ (2568)	ศึกษาปัจจัยบริหารจัดการที่ส่งผลต่อท้องถิ่นดิจิทัล อบต.โนนประดู่	ผู้ให้ข้อมูล 9 คน (รวมตัวแทนผู้รับบริการ)	เชิงคุณภาพ: สัมภาษณ์เชิงลึก สังเกต	วิเคราะห์แก่นสาระ	ปัจจัย 5 ด้าน การอบรมไม่ต่อเนื่อง ค่าใช้จ่ายระบบเป็นภาระ ผู้นำสื่อสารชัดเจน	อบต.แห่งเดียว 9 คน	ทรัพยากรและการสื่อสาร
ณัฐนันท์ ศิริเจริญ (2568)	ศึกษาประสบการณ์ภาวะผู้นำแบบปรับตัวในยุคดิจิทัล	15 คน จาก 5 หน่วยงานรัฐในกทม.และปริมณฑล	เชิงคุณภาพ: สัมภาษณ์เชิงลึก	วิเคราะห์แก่นสาระ	ผู้นำเผชิญระบบราชการรวมศูนย์ลำดับชั้น และความไม่พร้อมดิจิทัล	พื้นที่จำกัด ผู้ให้ข้อมูลอาจระมัดระวัง (หน้า 153–154)	โครงสร้างระบบราชการ

Kuhlmann และ Heuberger (2023)	ศึกษาผลกระทบของการเปลี่ยนผ่านดิจิทัลต่องานท้องถิ่นเยอรมนี	สำรวจเมืองประชาชน และเจ้าหน้าที่ ปี 2018 กรณีศึกษา 3 เมือง	ผสานวิธี: แบบสำรวจ 3 ชุด สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ	เปรียบเทียบหลายมุมมอง ร้อยละ	เจ้าหน้าที่ร้อยละ 82 เห็นว่าอีเมลเพิ่มภาระ ร้อยละ 84 พบปัญหาเทคนิค (pp. 150–151)	เลือกเมืองที่ดิจิทัลก้าวหน้า (p. 150) บริบทเยอรมนี	ทรัพยากร ทัศนคติ โครงสร้าง
Moggi และคณะ (2026)	ศึกษาการนำ e-government ไปใช้และเหตุของการสูญเสียคุณค่าสาธารณะเทศบาลอิตาลี	สัมภาษณ์ 18 ครั้ง 4 รอบ (ค.ศ. 2013–2023)	เชิงคุณภาพ: กรณีศึกษาเชิงยาว สัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง เอกสารภายใน	วิเคราะห์เชิงตีความ	ผ่าน 10 ปี เวลาตรวจสอบลดเพียง 1 วัน คุณภาพบริการไม่ดีขึ้น (pp. 190–192)	หน่วยงานเดียวบริการประเภทเดียว (p. 192)	นโยบายดีแต่การนำไปปฏิบัติล้มเหลว

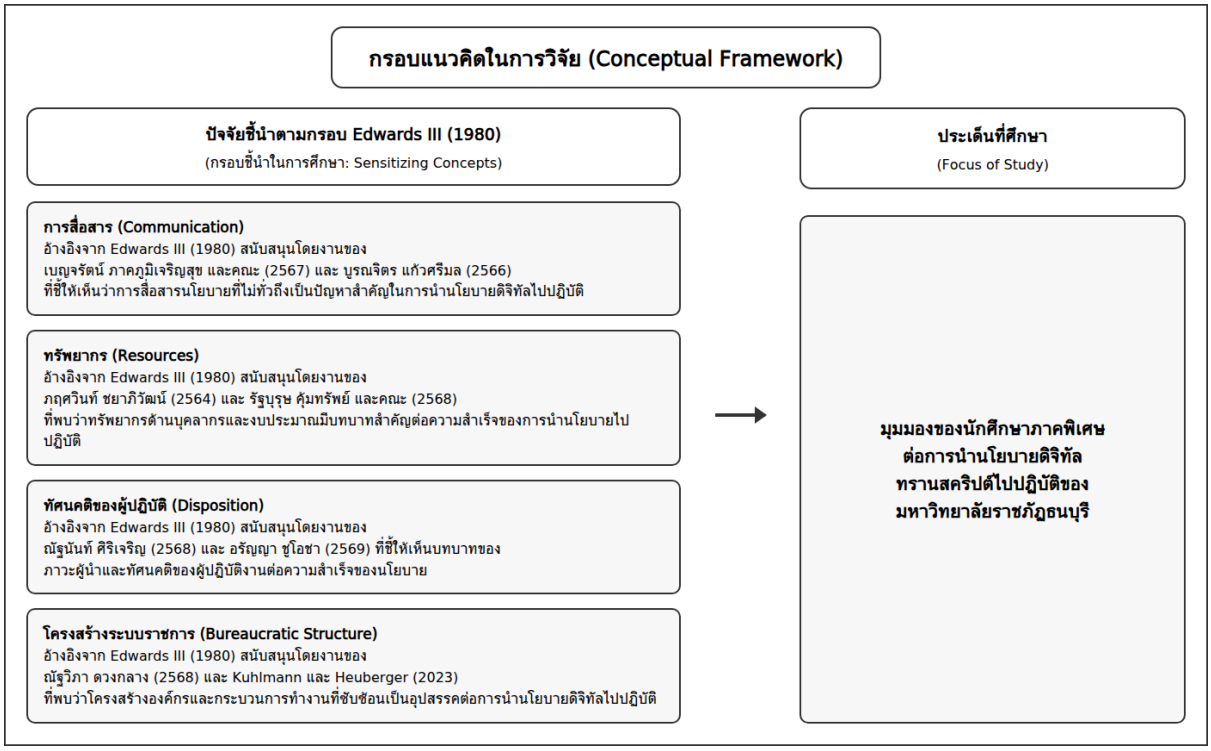
ที่มา: สรุปจากตารางที่ 2.1–2.2 ในต้นฉบับการค้นคว้าอิสระของผู้เขียน

จากงานที่ทบทวน พบช่องว่าง 3 ประการ คือ (1) ไม่พบงานที่ศึกษานโยบายเอกสารการศึกษาดิจิทัลในสถาบันอุดมศึกษาไทยโดยตรง (2) งานส่วนใหญ่เก็บข้อมูลจากฝ่ายผู้บริหารหรือผู้ปฏิบัติ มีเพียงบางเรื่องที่รวมผู้รับบริการ และไม่พบงานที่ศึกษาการรับรู้ของนักศึกษาที่ใกล้สำเร็จการศึกษา และ (3) ไม่พบงานที่ใช้กรอบ Edwards กับนโยบายลักษณะนี้

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดมีสองทางเข้า ทางแรกใช้ปัจจัย 4 ด้านของ Edwards (1980) ตั้งประเด็นสนทนากลุ่ม ทางที่สองใช้มิติมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของ Van Meter และ Van Horn (1975) วิเคราะห์เอกสารนโยบาย 4 ฉบับ ผลจากทั้งสองทางนำมาเทียบกันแบบสามเสา แล้วสังเคราะห์เป็นมุมมองโดยรวมและแนวทางพัฒนา (ภาพที่ 1)

แผนภาพกรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพแบบกรณีศึกษา ภายใต้กระบวนทัศน์ตีความนิยม (Interpretivism) ใช้การสนทนากลุ่มเป็นเครื่องมือหลัก ร่วมกับการวิเคราะห์เอกสารนโยบาย

ผู้ให้ข้อมูลหลัก มี 13 คน ได้แก่ (1) นักศึกษาภาคพิเศษ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต วิชาเอกการจัดการโลจิสติกส์ ที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2570 จำนวน 12 คน จากประชากร 50 คน (หญิง 6 คน ชาย 6 คน; พนักงานบริษัทเอกชน 8 คน เจ้าของธุรกิจส่วนตัว 3 คน พนักงานโรงงาน 1 คน) คัดเลือกตามเกณฑ์ คือ มีแผนสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2570

สมัครใจ และให้เวลาได้ตามกำหนด และ (2) เจ้าหน้าที่ตำแหน่งนักวิชาการศึกษาที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับระบบ 1 คน

เครื่องมือ แนวทางการสนทนากลุ่มแบบกึ่งโครงสร้าง 5 ส่วน พัฒนาจากแนวคิดการรับรู้และปัจจัย 4 ด้านของ Edwards (1980) แต่ละด้านมีคำถามตั้งต้นและคำถามย่อย แนวทางผ่านการตรวจจากอาจารย์ที่ปรึกษาก่อนใช้จริง ในแต่ละประเด็น ผู้ดำเนินรายการให้นักศึกษาแสดงความเห็นก่อน แล้วจึงเชิญเจ้าหน้าที่เสริม เพื่อลดอคติจากความต้องการเป็นที่ยอมรับทางสังคม (Social Desirability Bias)

การเก็บรวบรวมข้อมูล จัดสนทนากลุ่ม 1 ครั้ง วันอาทิตย์ที่ 4 ตุลาคม 2569 เวลา 11.30–12.32 น. (62 นาที) ณ ห้องประชุมงานส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี จังหวัดสมุทรปราการ ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินรายการเพียงผู้เดียว บันทึกเสียงตลอดการสนทนาโดยได้รับความยินยอม และให้ผู้ร่วมสนทนาลงนามในหนังสือแสดงความยินยอมก่อนเริ่ม นอกจากนี้ ผู้วิจัยตรวจหน้าเข้าสู่ระบบและคู่มือบนเว็บไซต์ reg.dru.ac.th เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2569 และวิเคราะห์เอกสารนโยบาย 4 ฉบับ ได้แก่ เอกสารของ สพร. (2567) ขมธอ. 25-2563 (ETDA, 2563) ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี (2566) และคู่มือการขอ Digital Transcript (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, ม.ป.ป.-ก)

การวิเคราะห์ข้อมูล (1) ถอดเทปและเกลาถ้อยคำโดยรักษาความหมาย ใช้รหัส นศ.1–นศ.12 และ จนท.1 (2) จัดกลุ่มข้อมูลตามปัจจัย 4 ด้าน แยกฝั่งนักศึกษาและเจ้าหน้าที่ (3) วิเคราะห์แก่นสาระ โดยให้ความสำคัญกับจุดที่สองฝ่ายสอดคล้องหรือแตกต่าง (4) ตรวจสอบแบบสามเสากับเอกสารนโยบายและหน้าเว็บไซต์ และ (5) สังเคราะห์ข้อเสนอแนะแยกจากการวิเคราะห์ตามกรอบ ผู้วิจัยไม่นับจำนวนหรือร้อยละของผู้พูดในแต่ละประเด็น

ความน่าเชื่อถือของข้อมูล ใช้การตรวจสอบแบบสามเสาด้านข้อมูลและแหล่งที่มา การบรรยายบริบทอย่างละเอียด และการสรุปประเด็นให้ผู้เข้าร่วมยืนยันในช่วงปิดวง (Member Checking) ซึ่งเป็นการยืนยันแบบไม่เป็นลายลักษณ์อักษร ทั้งนี้ ผู้วิจัยปฏิบัติงานในสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนซึ่งรับผิดชอบนโยบายที่ศึกษา จึงระบุสถานะนี้ไว้เป็นข้อจำกัดที่อาจส่งผลต่อคำตอบของผู้ร่วมสนทนาและการตีความ

ผลการวิจัย

ผู้ร่วมสนทนาที่เป็นนักศึกษายังไม่เคยใช้ระบบจริง (เช่น นศ.2 "ยังไม่เคยเข้าไปลองกดใช้งานจริงเลยครับ") ผลที่นำเสนอจึงเป็นการรับรู้ก่อนการใช้งาน ส่วนคำกล่าวของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานภายในเป็นคำบอกเล่าที่ผู้วิจัยไม่ได้ตรวจสอบกับเอกสารหรือผู้ปฏิบัติงานอื่น

1. การรับรู้ต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ 4 ด้าน

ด้านการสื่อสาร นักศึกษารับรู้ระบบจากช่องทางไม่เป็นทางการ นศ.1 กล่าวว่า "ถ้าไม่ได้บังเอิญไถเจอคลิปใน TikTok นั้นหนูก็คงไม่ทราบเหมือนกันค่ะ เพราะในกลุ่มเรียนภาคพิเศษก็ไม่ได้มีประกาศส่งเข้ามาโดยตรงเลย" ข้อมูลที่ได้รับไม่ครอบคลุมขั้นตอนจริง เช่น การชำระเงินและระยะเวลา และการสื่อสารเป็นครั้งคราว (นศ.9: "เหมือนมีประกาศไว้บนเว็บ reg.dru.ac.th แค่ตอนเปิดตัวระบบ") เจ้าหน้าที่ระบุว่าประชาสัมพันธ์ผ่านเว็บไซต์และอาจารย์ผู้สอน และยอมรับว่ากลุ่มภาคพิเศษอาจเข้าไม่ถึง เมื่อเทียบกับเว็บไซต์ พบว่ามีคู่มือ PDF ที่ระบุขั้นตอนแนบรูปถ่ายและเมนู "สถานะคำร้อง" อยู่แล้ว ประเด็นสำคัญจึงอยู่ที่การเข้าถึงข้อมูล ไม่ใช่การไม่มีข้อมูล

ด้านทรัพยากร นักศึกษารับรู้ว่าฝ่ายทะเบียนเป็นผู้รับผิดชอบ แต่ไม่ทราบผู้ดูแลระบบโดยตรง ส่วนใหญ่เห็นว่าบุคลากรพร้อมและระบบออนไลน์สะดวก เช่น นศ.4 กล่าวว่า "ไม่ต้องลางานเพื่อมาติดต่อขอเอกสารที่มหาวิทยาลัย" แต่ไม่มั่นใจความเสถียร เพราะทราบว่าระบบเคยปิดปรับปรุง (นศ.12: "ความเสถียรคือหัวใจสำคัญที่สุด") ผู้ร่วมสนทนาเสนอให้จัดสรรทรัพยากรเพิ่ม 4 เรื่อง คือ ระบบติดตามสถานะ สื่อและการแจ้งเตือน การบำรุงรักษาระบบหลังบ้าน และการเชื่อมโยงฐานข้อมูลรูปถ่าย เจ้าหน้าที่ระบุว่าการปิดปรับปรุงเป็นการยกระดับระบบหลังบ้าน

ด้านทัศนคติของผู้ปฏิบัติ นักศึกษาเห็นตรงกันว่าเจ้าหน้าที่เต็มใจให้บริการ แต่ประสบการณ์มาจากบริการทั่วไป และยังไม่เห็นการผลักดันระบบเป็นพิเศษ สาเหตุที่กล่าวถึงได้แก่ ภาระงานเอกสารกระดาษ ระบบที่เพิ่งเริ่มใช้ และหน่วยงานภายนอกที่ยังต้องการเอกสารฉบับจริง (นศ.7: "ยังคงเรียกร้องขอเอกสารฉบับจริงที่เป็นกระดาษมีตราปั๊มนูนหรือลายเซ็นสด") ซึ่งตรงกับที่เจ้าหน้าที่ระบุว่าหน่วยงานปลายทางบางแห่ง "ยังไม่ยอมรับไฟล์ดิจิทัล"

ด้านโครงสร้างระบบราชการ นักศึกษาเห็นว่าขั้นตอนไม่ยุ่งยากเพราะคุ้นเคยกับเทคโนโลยี แต่ไม่ทราบจำนวนและรายละเอียดขั้นตอน และต้องการภาพสรุปขั้นตอน 1-2-3-4 เจ้าหน้าที่ระบุอุปสรรคภายใน 2 เรื่อง คือ เงื่อนไขรูปถ่ายสวมชุดครุย และการลงลายมือชื่อดิจิทัล ที่ "ยังต้องรอการอนุมัติจากผู้มีอำนาจลงนามในวันนั้นๆ" เมื่อเทียบกับเอกสาร ประกาศมหาวิทยาลัยระบุเพียงให้ติดรูปถ่าย (มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 2566) แต่แบบฟอร์มคำร้อง TB21 ในคู่มือมีช่อง "รูปถ่ายชุดครุย" เงื่อนไขจึงเกิดในระดับการปฏิบัติมากกว่าระดับประกาศ

2. มุมมองโดยรวม

ผู้ร่วมสนทนาเห็นว่านโยบาย "ดีและทันสมัยมาก" (นศ.4) และ "ช่วยประหยัดเวลาและค่าเดินทางมามหาวิทยาลัยได้เยอะมาก" (นศ.8) โดยเฉพาะเมื่อต้องใช้เอกสารเร่งด่วนสมัครงาน แต่

การนำไปปฏิบัติ "ยังไม่เต็มประสิทธิภาพเท่าที่ควร" เพราะ "ยังขาดการประชาสัมพันธ์ที่เชิงรุก" (นศ.4) และมีข้อกังวลเรื่องความเสถียรและการยอมรับเอกสารของหน่วยงานภายนอก (นศ.11)

3. ผลการวิเคราะห์เอกสารนโยบาย

เอกสารทั้งสี่ฉบับระบุวัตถุประสงค์ ฐานกฎหมาย มาตรฐานข้อมูล และขั้นตอนปฏิบัติชัดเจน เช่น ประกาศมหาวิทยาลัยกำหนดลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ คิวอาร์โค้ดสำหรับตรวจสอบ และค่าธรรมเนียมฉบับละ 100 บาท (มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 2566) แต่ประกาศไม่อ้างถึงมติคณะรัฐมนตรีหรือมาตรฐาน ETDA และเอกสารทั้งสี่ฉบับไม่ระบุระยะเวลารวมของกระบวนการ ตัวชี้วัดการรับรู้ของผู้ใช้ หรือแนวทางสื่อสารถึงนักศึกษาที่ยังไม่มีสิทธิ์ยื่นคำร้อง

ตารางที่ 2 สรุปผลการวิเคราะห์ตามปัจจัยของ Edwards (1980)

ด้าน	การรับรู้ของนักศึกษา	คำกล่าวของเจ้าหน้าที่	การเทียบกับเอกสาร/เว็บไซต์
การสื่อสาร	รับรู้ผ่านช่องทางไม่เป็นทางการ สื่อสารครั้งคราว ข้อมูลขั้นตอนไม่ครบ	ใช้เว็บไซต์และอาจารย์ ยอมรับว่าอาจเข้าไม่ถึง	มีหน้าเข้าสู่ระบบและคู่มือแล้ว
ทรัพยากร	บุคลากรพร้อม ระบบสะดวก แต่ไม่มั่นใจความเสถียร	ทรัพยากรพื้นฐานพร้อม การปิดปรับปรุงเป็นการยกระดับ	คู่มือมีเมนูสถานะคำร้อง ไม่พบการแจ้งเตือนอัตโนมัติ
ทัศนคติของผู้ปฏิบัติ	เต็มใจให้บริการ แต่ไม่เห็นการผลักดันระบบ	ให้ความสำคัญ แต่ติดหน่วยงานปลายทางและขั้นตอนภายใน	ไม่มีเอกสารรองรับเรื่องหน่วยงานปลายทาง
โครงสร้างระบบราชการ	ขั้นตอนไม่ยุ่งยาก แต่ไม่ทราบรายละเอียด	รูปถ่ายชุดครุยและการรอลงนามเป็นคอขวด	ประกาศระบุเพียงติดรูปถ่าย แต่แบบฟอร์มระบุชุดครุย

อภิปรายผล

ข้อค้นพบหลักคือ ปัญหาอยู่ที่การเข้าถึงข้อมูลมากกว่าการไม่มีข้อมูล และด้านการสื่อสารเชื่อมโยงกับด้านอื่น เช่น ข้อเสนอให้เพิ่มระบบติดตามสถานะอาจสะท้อนว่านักศึกษาไม่ทราบว่าคู่มือระบุเมนูนี้ไว้แล้ว ทั้งนี้เป็นการตีความเชิงคุณภาพ ไม่ได้ทดสอบความสัมพันธ์ทางสถิติ และ

เนื่องจากไม่พบงานที่ศึกษานโยบายนี้โดยตรง การเทียบกับงานอื่นจึงเป็นการเทียบระดับประเด็นและทิศทาง ไม่ใช่การยืนยันหรือหักล้าง

ด้านการสื่อสาร ผลสอดคล้องในทิศทางกับบูรณจิตร แก้วศรีมล (2566) ที่พบว่าเนื้อหาและช่องทางประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อของรัฐยังมีข้อจำกัด และภฤศวินท์ ชยาภิวัฒน์ (2564) ที่พบว่าผู้เกี่ยวข้องยังขาดความเข้าใจนโยบาย แม้กลุ่มที่ศึกษาต่างกัน ข้อเสนอให้ทำคลิปสั้นและส่งผ่านกลุ่มไลน์ชั้นปีสอดคล้องกับแนวทางประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วม (เบญจรัตน์ ภาคภูมิเจริญสุข และคณะ, 2567) ข้อสังเกตเชิงแนวคิดคือ Edwards (1980) เน้นการสื่อสารไปยังผู้ปฏิบัติ งานนี้ปรับใช้กับการสื่อสารไปยังผู้รับบริการ ซึ่งชี้ว่าในนโยบายบริการดิจิทัล กลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ตัดสินใจใช้งานเอง การสื่อสารถึงผู้ใช้จึงเป็นเงื่อนไขสำคัญของการนำไปปฏิบัติ

ด้านทรัพยากร แม้ทรัพยากรเป็นประเด็นที่พบมากที่สุดในงานที่ทบทวน เช่น การขาดบุคลากรและงบประมาณ (ภฤศวินท์ ชยาภิวัฒน์, 2564; สมศักดิ์ ศรีสันติสุข และคณะ, 2568) แต่นักศึกษาในงานนี้ส่วนใหญ่เห็นว่าบุคลากรพร้อม ซึ่งสอดคล้องในทิศทางกับศริลินทิพย์ สระสิทธิ์ และคณะ (2567) ทั้งนี้งานนี้ไม่ได้ศึกษางบประมาณหรือจำนวนบุคลากร จึงยืนยันหรือปฏิเสธผลเหล่านั้นไม่ได้ ส่วนข้อกังวลเรื่องความเสถียรสอดคล้องในทิศทางกับ Kuhlmann และ Heuberger (2023, pp. 150–151) ที่เจ้าหน้าที่ร้อยละ 84 พบปัญหาทางเทคนิค แต่ข้อกังวลของนักศึกษามาจากการทราบข่าวการปิดปรับปรุง ไม่ใช่ประสบการณ์ตรง

ด้านทัศนคติของผู้ปฏิบัติ งานหลายเรื่องพบว่าเจ้าหน้าที่มองงานดิจิทัลเป็นภาระหรือต่อต้านการเปลี่ยนแปลง (บูรณจิตร แก้วศรีมล, 2566; Kuhlmann & Heuberger, 2023; Moggi et al., 2026) ผลของงานนี้ต่างออกไป คือ ภาระที่กล่าวถึงมาจากการให้บริการเอกสารกระดาษควบคู่กัน ไม่ใช่การต่อต้านระบบ แต่ข้อมูลฝั่งผู้ปฏิบัติมาจากเจ้าหน้าที่เพียง 1 คน จึงสรุปทัศนคติของทั้งหน่วยงานไม่ได้

ด้านโครงสร้างระบบราชการ เงื่อนไขรูปถ่ายชุดครุยที่ปรากฏในแบบฟอร์มแต่ไม่ปรากฏในประกาศ สะท้อนตัวแปรลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ (Van Meter & Van Horn, 1975) และอาจไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของประกาศที่ต้องการความสะดวกรวดเร็ว ส่วนคอขวดการรอลงนามสอดคล้องในทิศทางกับระบบราชการรวมศูนย์และลำดับชั้น (ณัฐนันท์ ศิริเจริญ, 2568) และกฎระเบียบที่ไม่เอื้อ (เอมอร เสือจร และคณะ, 2567) ข้อเสนอเรื่องผู้อนุมัติสำรองหรือกรอบเวลาอนุมัติ (SLA) ไม่พบในงานที่ทบทวน

มุมมองโดยรวม ข้อสรุปว่า "นโยบายดี แต่การนำไปปฏิบัติยังไม่เต็มที่" สอดคล้องเชิงแนวคิดกับ Moggi และคณะ (2026, pp. 190–192) ที่พบว่าหลังสิบปีเวลาตรวจสอบลดลงเพียง

หนึ่งวัน ชี้ว่าประโยชน์ของระบบดิจิทัลไม่เกิดขึ้นเอง แต่ขึ้นกับเงื่อนไขการนำไปปฏิบัติ นอกจากนี้ การยอมรับเอกสารดิจิทัลของหน่วยงานปลายทางเป็นเงื่อนไขนอกการควบคุมของมหาวิทยาลัย ใกล้เคียงตัวแปรเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ของ Van Meter และ Van Horn (1975) ซึ่งกรอบ 4 ด้านของ Edwards ไม่ครอบคลุม ข้อเสนอเรื่อง QR Code ไม่พบในงานที่ทบทวน แต่ประกาศมหาวิทยาลัยกำหนดคิวอาร์โค้ดไว้แล้ว จึงเป็นอีกตัวอย่างของช่องว่างด้านการสื่อสาร

สรุปและข้อเสนอแนะ

นักศึกษาภาคพิเศษกลุ่มที่ศึกษาเห็นคุณค่าของนโยบายดิจิทัลทรานสคริปต์ แต่ยังไม่พร้อมใช้งาน เพราะข้อมูลขั้นตอนไม่เข้าถึงพวกเขา และยังกังวลเรื่องความเสถียรและการยอมรับเอกสารของหน่วยงานภายนอก ข้อเสนอแนะต่อไปนี้สังเคราะห์จากผู้ร่วมสนทนาและเจ้าหน้าที่ ยังไม่ได้ตรวจสอบความเป็นไปได้ด้านงบประมาณ เทคนิค หรือระเบียบ

ข้อเสนอแนะต่อมหาวิทยาลัย

ด้าน	ข้อเสนอเชิงนโยบาย (ผู้บริหาร)	แนวทางปฏิบัติ (หน่วยงานทะเบียน)	ที่มา
การสื่อสาร	กำหนดนักศึกษาภาคพิเศษเป็นกลุ่มเป้าหมายประชาสัมพันธ์ และสื่อสารซ้ำช่วงก่อนสำเร็จการศึกษา	ทำ Infographic 1-2-3-4 หรือคลิปสั้น ส่งผ่านกลุ่มไลน์ชั้นปี และแจ้งว่ามีเมนูสถานะคำร้องอยู่แล้ว	นศ.1, นศ.2, นศ.9
ทรัพยากร	พิจารณางบสื่อ เครื่องมือแจ้งเตือน การดึงรูปจากฐานข้อมูล และการบำรุงรักษาระบบต่อเนื่อง	ศึกษาความเป็นไปได้ของการแจ้งเตือนผ่าน SMS หรือไลน์	นศ.1, นศ.5, นศ.9, นศ.10, จนท.1
ทัศนคติของผู้ปฏิบัติ	ให้การแนะนำระบบเป็นส่วนหนึ่งของงานบริการเอกสาร และจัดสรรภาระงานช่วงให้บริการสองรูปแบบ	แจกช่องทางเข้าถึงคู่มือเมื่อนักศึกษาติดต่อขอเอกสาร	นศ.5, จนท.1
โครงสร้างระบบราชการ	ปรับเงื่อนไขรูปถ่ายให้ยืดหยุ่น และกำหนดผู้อนุมัติสำรองหรือกรอบเวลาอนุมัติ (SLA)	แจ้งขั้นตอนแนบรูปและระยะเวลาดำเนินการล่วงหน้า	นศ.9, นศ.10, จนท.1
ความน่าเชื่อถือของเอกสาร	ประสานหน่วยงานปลายทางที่ยังต้องการฉบับกระดาษให้ยอมรับเอกสารดิจิทัล	สื่อสารวิธีตรวจสอบด้วยคิวอาร์โค้ดให้นักศึกษาและนายจ้างทราบ	นศ.7, นศ.9, จนท.1

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษากับผู้สำเร็จการศึกษาที่เคยใช้ระบบแล้ว เพื่อเทียบประสบการณ์จริงกับการรับรู้ก่อนใช้งาน
2. เพิ่มผู้ให้ข้อมูลฝั่งผู้ปฏิบัติ ผู้มีอำนาจลงนาม และผู้ดูแลระบบ และสัมภาษณ์แยกจากนักศึกษา
3. ศึกษางบประมาณ บุคลากร และโครงสร้างพื้นฐานจากเอกสารที่ตรวจสอบได้
4. ศึกษาการยอมรับเอกสารดิจิทัลของนายจ้างและหน่วยงานราชการ
5. ขยายไปหลักสูตรอื่นหรือมหาวิทยาลัยอื่น หรือใช้แบบสอบถามทดสอบประเด็นที่พบ

ข้อจำกัดของการวิจัย

ผลเป็นการรับรู้ก่อนใช้งานของนักศึกษา 12 คนจากหลักสูตรเดียว และข้อมูลฝั่งผู้ปฏิบัติมาจากเจ้าหน้าที่ 1 คนที่ไม่ได้ตรวจสอบ จึงอ้างอิงไปยังนักศึกษาทั้งหมดไม่ได้ การมีเจ้าหน้าที่อยู่ในวงสนทนาเดียวกัน และการที่ผู้วิจัยเป็นบุคลากรของหน่วยงานที่รับผิดชอบนโยบาย อาจทำให้นักศึกษาไม่แสดงความเห็นเชิงวิพากษ์เต็มที่ นอกจากนี้มีการสนทนากลุ่มเพียง 1 ครั้ง ผู้วิเคราะห์เพียงคนเดียว และ Member Checking ไม่เป็นลายลักษณ์อักษร

เอกสารอ้างอิง

ณัฐนันท์ ศิริเจริญ. (2568). ภาวะผู้นำแบบปรับตัวและธรรมาภิบาลในยุคดิจิทัล: กรณีศึกษาหน่วยงานรัฐในกรุงเทพมหานครและเขตปริมณฑล. *วารสารรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์, 16*(2), 123–158. https://doi.org/10.14456/pspajcmu.2025.27

ธัญวรรณ เกิดดอนทราย. (2566). การรับรู้บทบาทและแรงจูงใจในการปฏิบัติงานตามบทบาทของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในการควบคุมและป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019. *วารสารนิสิตวัง, 25*(1), 129–138.

บูรณจิตร แก้วศรีมล. (2566). ประสิทธิผลการให้บริการประชาชนภายใต้แนวคิดรัฐบาลดิจิทัล. *วารสารสหวิทยาการและความยั่งยืนปริทรรศน์ไทย, 12*(2), 231–242. https://doi.org/10.14456/tisr.2023.20

เบญจรัตน์ ภาคภูมิเจริญสุข, นวลนภา จุลสุทธิ, ทับทิม สุขพิน, และประยูร อิมิวัตร. (2567). ระบบท้องถิ่นดิจิทัลภายใต้แนวคิดการส่งเสริมเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่นในจังหวัดเชียงราย. *วารสารสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย, 6*(2), 145–156.

ประภาศรี เธียรธุมา, ดรรชนี เอมพันธุ์, และนภวรรณ ฐานะกาญจนพงษ์เขียว. (2565). ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวและการรับรู้ของนักท่องเที่ยว กรณีศึกษา อ่าวไร่เลย์ อุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา-หมู่เกาะพีพี จังหวัดกระบี่. *วารสารบริหารธุรกิจศรีนครินทรวิโรฒ, 13*(1), 86–103.

ภฤศวินท์ ชยาภิวัฒน์. (2564). *ปัญหาในการนำนโยบายระบบราชการ 4.0 ไปปฏิบัติ กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์]. คลังปัญญา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. http://kb.psu.ac.th/psukb/handle/2016/18165

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. (2566, 10 ตุลาคม). *ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี เรื่อง การออกหลักฐานแสดงผลการศึกษารูปแบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2566*. https://reg.dru.ac.th/2021/pdf/Announce/notice_101066_DTran.pdf

ศริลินทิพย์ สระสิทธิ์, ธนัสถา โรจนตระกูล, และกัมปนาท วงษ์วัฒนพงษ์. (2567). การปรับเปลี่ยนองค์การภาครัฐสู่ยุค Digital 4.0: กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก. *วารสารการบริหารและสังคมศาสตร์ปริทรรศน์, 7*(3), 233–244.

สมศักดิ์ ศรีสันติสุข, กัญญา เอมอิ่มธรรม, ณัฐวิภา ดวงกลาง, อินธิดา จำนงนิตย์, Li, B., และ Lu, G. (2568). ปัจจัยการบริหารจัดการที่มีผลต่อการเป็นท้องถิ่นดิจิทัล กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครราชสีมา. *วารสารรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, 2*(1), 72–94.

สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์. (2563). *ข้อเสนอแนะมาตรฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่จำเป็นต่อธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ว่าด้วยข้อความอิเล็กทรอนิกส์สำหรับใบประมวลผลการศึกษา (ขมธอ. 25-2563)*.

สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน). (2567). *โครงการ Digital Transcript*. https://www.dga.or.th/our-services/digital-platform-services/dgadigital-transcript/

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. (ม.ป.ป.-ก). *คู่มือการขอ Digital Transcript*. สืบค้นเมื่อ 6 ตุลาคม 2569, จาก https://reg.dru.ac.th/myapps/img/manual_Digital%20Transcript.pdf

เอมอร เสือจร, รัฐศิรินทร์ วังกานนท์, และเฉลิมพล ศรีหงษ์. (2567). การนำนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน: กรณีศึกษากองส่งเสริมและพัฒนาการจัดการศึกษาท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. *วารสารรามคำแหง ฉบับรัฐประศาสนศาสตร์, 7*(1), 285–315.

Edwards, G. C., III. (1980). *Implementing public policy*. Congressional Quarterly Press.

Kuhlmann, S., & Heuberger, M. (2023). Digital transformation going local: Implementation, impacts and constraints from a German perspective. *Public Money & Management, 43*(2), 147–155. https://doi.org/10.1080/09540962.2021.1939584

Moggi, S., Zardini, A., & Rossignoli, C. (2026). When digitalisation enhances public (in)efficiency. *Journal of Public Budgeting, Accounting & Financial Management, 38*(1), 180–196. https://doi.org/10.1108/JPBAFM-10-2024-0216

Van Meter, D. S., & Van Horn, C. E. (1975). The policy implementation process: A conceptual framework. *Administration & Society, 6*(4), 445–488. https://doi.org/10.1177/009539977500600404

Plagiarism Checking Report

Created on 2026-10-27 22:34:05 at 22:34 PM

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
4965681	Oct 27, 2026 at 22:23 PM	6814880017@rumail.ru.ac.th	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	นายภูดิศ ทำนาเมือง 6814880017 (ก่อนพิมพ์).docx	Completed	0.78 %

Match Overview

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
1	รายงานการวิจัย รูปแบบการบริหารการปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของโรงเรียนวัดนาวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1	จิรัตน์ อยู่ยืน	สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา	0.11 %
2	มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี	Wikipedia	0.11 %
3	การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วม เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสุขานารี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นครราชสีมา เขต 1		สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา	0.10 %

Plagiarism Checking Report

Created on 2026-10-30 22:16:08 at 22:16 PM

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
4970049	Oct 30, 2026 at 22:13 PM	6814880017@rumail.ru.ac.th	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	บทความ - การรับรู้ของนักศึกษาภาคพิเศษที่จะสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษาฯ.docx	Completed	0.00 %

Match Overview

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
No data available in table				